

'נתיבים של אמפתיה' נוירו-פדגוגיה לפיתוח אינטליגנציה רגשית וחברתית

באמצעות הגירויים שהתכניות מציגות לילדים (תמונות, סרטים, סיפורים וכו') הן דואגות לכך ששטף המידע שעובר במוח שלהם יהיה משותף ודומה, כלומר מקבץ החוויות האישיות שחווה כל ילד הוא דומה עד כדי משותף.

התכניות מבוססות על תהליך נוירו-פדגוגי והן מחזקות את מרכזי האמפתיה במוח על ידי חוויה, צפייה והתנסות - תהליך זה מעצים את האינטליגנציה הרגשית והחברתית של הילדים.

באמצעות פרוטוקול השאלות של התכניות וטכניקת ההנחיה הייחודית הן יוצרות חוויה והתנסות שמעוררת באופן מוגבר את האזורים השונים שמעורבים בתהליך ההזדהות והאמפתיה במוחם של הילדים. השאלות המנחות גורמות לגירוי והפעלה מואצת של הנורונים בחלקים הרלוונטיים שאחראים על אמפתיה והזדהות במוח. בדימוי מופשט, אפשר לומר שזה כמו להדליק ולקשר שוב ושוב בין מעגלים ונתיבים של זרימת מידע במוח של האדם עד שהתהליך עצמו הופך להיות ברירת מחדל.

שאלות ההנחיה, עליהן חוזרים שוב ושוב במהלך המפגשים והסדר המובנה שלהן גורם לא רק להגברת הפעילות הנוירונלית של אזורי האמפתיה וההזדהות במוח, אלא גם מביא ליצירה, חיזוק והעצמה של הקשרים הסינפטיים שמתקיימים בין האזורים השונים שמעורבים בתהליך האמפתיה.

בשורה התחתונה התכניות של 'ואהבת' יוצרות במוח הלכה למעשה נתיבים נוירולוגים של אמפתיה והן מביאות לידי ביטוי מובהק ופרקטי את המחקרים אודות גמישות המוח והעובדה שניתן לעצב בו נתיבים פונקציונאליים, ולמעשה לחזק בו אזורים מסוימים ואפילו לפתח ולעודד צמיחה של נוירונים חדשים ושל קשרים סינפטיים חדשים בתלות למערכת גירויים החוזרת ונשנית.

בברכה,

ד"ר רן גבע,

מומחה למדעי המוח – האוניברסיטה העברית בשיתוף מכון ויצמן